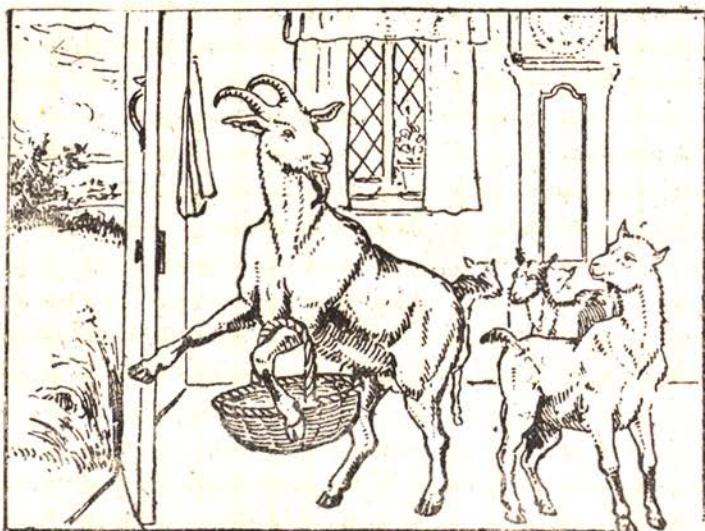

Вълкътъ и седемтъ яренца.

Приказка отъ Брратя Гrimъ.

Една коза имала седемъ яренца и си ги обичала, както всѣка майка обича дѣцата си. Веднѣжъ като тръгнала на паша въ гората, тя повикала яренцата си и имъ казала:

— Мили дѣца, азъ отивамъ въ гората. Оставямъ ви самички. Пазете се отъ вълка, че ако му паднете изида ви съ се кожа и козина. Той злодей умѣе и на свѣтецъ да се прѣструва, но вий ще го познаете по грубия гласъ и по чернитѣ лапи.

Яренцата отговорили:

— Върви спокойно, мила маминко, не се грижи за насъ, ний ще се пазимъ.

Тогава старата коза врѣщѣла и спокойно се отправила къмъ планината.